

תמיד תהיה לה את פריז

היא ראינה את מארק ג'ייקובס, דפדפה באוסף המלבוסים השמור של איב סן לורן, חקרה את הארכיון האישי של רומן גארי ועכשיו יש לה גם סדרת הרצאות מרתקות על פריז מזווית ייחודית. שיחה עם ד"ר מאיה גז, חוקרת שואה בספרות; מרצה על פריז; דוברת שבע שפות מלטינית ועד יידיש; עיתונאית וגם מרצה באוניברסיטה / שני הראל

הטעות, ומה. עשיתי בגרות בצרפתית ומאז ועד היום אני לומדת את השפה המופלאה הזאת. שלושה ימים לאחר שהשתחררתי מהצבא כבר ישבתי על ספסלי החוג לשפה וספרות צרפתית, בתוספת חוג - מזרח אסיה ויפנית - באוניברסיטת תל אביב" לקראת סיום הלימודים קיבלה הצעה מהסורבון ללמוד שם על חשבונם. היא הייתה רק בת 24, אבל ידעה שהודמנות כזו לא מפספסים."

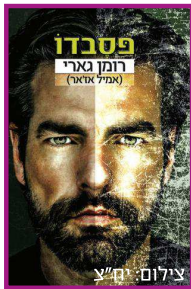
היא נחתה בפריז עם מזוודה ענקית, עמוסה עד אפס מקום במילונים ובספרים בצרפתית, עם שמלה שחורה קטנה אחת, עם ג'ינס ועם סוודר אדום. "זה היה שבוע לפני תחילת הלימודים ולא היה לי אפילו איפה לגור". כמוכן שכמו בכל הסיפורים הטובים גם כאן זה קרה: היא נכנסה לשיעור הראשון באחד מבנייניו העתיקים וספוני העץ של הסורבון, המרצה עמד על הבמה, פתח את פיו והיא - לא הבינה אף מילה. "זה רק גרם לי להתאמץ יותר. עם הזמן ועם המון עבודה קשה החלו הציונים הגבוהים להגיע. במקביל, היות וצריך פרנסה, ניסיתי את מזלי ושאלתי בג'לובס' אם מעניין אותם ראיון עם איב סן לורן. הם השיבו בחיוב וכך התחלתי לכתוב עבורם."

ובכל זאת, זה ממש לא מובן מאליו לראיין את כל האושיות הללו. איך הגעת אליהם? "לקנזו הגעתי בזכות הקשר החם שהיה לי עם הקהילה היהודית הרפורמית בעיר. הרב הכשיר אותי ללמד ילדים לקראת בר ובת המצווה. אחת האימהות שימשה בתפקיד בכיר בעילית מודלס והזמינה אותי למסיבה. קנזו עמד שם לבד אז ניגשתי אליו ופנית אליו ביפנית. הוא שמח מאוד שיש לו עם מי לדבר. התיידדנו, הוא הזמין אותי אליו

הראיון הראשון שלה בפריז היה עם איב סן לורן. היא פגשה אותו בסטודיו שלו (וראתה את הכספות שבהן שמורים בגדיו - בטמפרטורה קבועה של 18 מעלות צלזיוס!); את קנזו הכירה במסיבה וקשקשה איתו ביפנית; עם בריז'יט בארדו היא שוחחה ממושכות על בעלי חיים; הראיון שלה עם מארק ג'ייקובס, מעצב לואי ויטון המיתולוגי, נותר עד היום היחיד מול מראינת ישראלית; וויאן ווסטווד הזמינה אותה לתצוגת אופנה שעשתה בבית של קארל לגרפלה, מעצב הבית של שאנל; ואת אומה ת'ורמן היא מתייגת כמתוקה אמיתית. קבלו את ד"ר מאיה גז, 36, חוקרת היבטים של שואה בספרות; מעבירה הרצאות מרשימות על פריז, שהיא ללא ספק העיר שלה; דוברת שבע שפות מלטינית ועד יידיש; וגם מרצה באוניברסיטה.

הפגישות הבלתי שגרתיות שתוארו לעיל, אלה ועוד רבות נוספות, הפכו לכתבות שכתבה גז תחת הכותרת "כתבתנו בפריז" של עיתון העסקים "גלובס" בעת לימודיה לתואר דוקטור בסורבון: "בבוקר נברתי בארכיונים ובספריות כדי להשלים את הדוקטורט, ובערב יצאתי לפגוש, להכיר ולראיין את צמרת תעשיית האופנה והחיים הטובים בפריז. זה היה דיסוננס של ממש, אבל כיף לא רגיל. אלה חוויות שעיצבו אותי ושמלאות את עולמי עד היום".

פריז? סורבון? מהתחלה בבקשה. "נולדתי וגדלתי בתל אביב, ואיש לא דיבר איתי צרפתית עד שהגעתי בגיל 12 לגימנסיה הרצליה. כבר בשיעור הצרפתית הראשון הבנתי שנפתח בפניי עולם מלא ועסיסי, לא הבנתי איפה הוא היה עד עכשיו. מה שכן הבנתי, זה שאני חייבת לתקן את

צילום: גילי חן, צולם ביערות הברמל